



Réka Bozzay

Hongaarse onderscheidingen voor Gábor Pusztai

Gábor Pusztai, het hoofd van de Vakgroep Nederlands aan de Universiteit Debrecen was tussen 2014 en 2020 de wetenschappelijke secretaris van de Academische Commissie te Debrecen van de Hongaarse Academie der Wetenschappen. Voor zijn werk binnen deze organisatie ontving hij in februari 2022 de MTA DAB Plakett [Gedenkplaat van de Academische Commissie te Debrecen van de Hongaarse Academie der Wetenschappen] onderscheiding voor zijn werk. Aan het eind van het academiejaar 2021/2022 verkreeg hij een BTK emlékérem [Herdenkingsmedaille van de Faculteit der Letteren] voor zijn werk voor de Faculteit der Letteren van de Universiteit Debrecen.

Gábor Pusztai begon in 1990 met zijn studie Duits en geschiedenis aan de toenmalige Lajos Kossuth Universiteit in Debrecen. Zijn voorliefde voor talen bewoog hem ertoe ook Nederlands te studeren. Met een studiebeurs studeerde hij tussen 1992 en 1995 aan de Rijksuniversiteit Leiden en studeerde daar aan de Dutch Studies af. Parallel met zijn studie in Nederland zette hij zijn studie in Debrecen in de Germanistiek voort en studeerde met een diploma Duitse taal- en letterkunde in 1997 af.

Na zijn afstuderen in 1995 begon hij aan het Instituut voor Germanistiek te werken als assistent op de vakgroep Germaanse talen en culturen. In 2007 werd hij hoofd van de net onafhankelijk geworden vakgroep Nederlands. Onder zijn leiding werd de vakgroep één van de centra van de Hongaarse Neerlandistiek. Hij was één van de eerste initiatiefnemers van de

studentenwerving, samen met zijn collega's nam hij contact op met middelbare scholen en ging in de regio Noordoost-Hongarije actief op zoek naar toekomstige studenten Nederlands. Deze vruchtbare activiteit zette hij tussen 2014 en 2021 voort als coördinator van studentenwerving op faculteitsniveau.

Hij verdedigde in 2003 zijn proefschrift, dat in 2007 onder de titel *An der Grenze. Das Fremde und das Eigene. Dargestellt an Werken der deutschen und der niederländischen Kolonialliteratur in der ersten Hälfte des 20. Jahrhunderts von C.W. Koch, H. Grimm, M.H. Székely-Lulofs und W. Walraven* bij de uitgeverij Peter Lang verscheen. Hij habiliteerde in 2015, zijn werk verscheen twee jaar later onder de titel *Menekülés az idegenbe. Székely László élete és irodalmi munkássága* [Vluchten naar het vreemde. Het leven en literair werk van László Székely] bij Printart-Press. Hij is leider van de opleiding Nederlandse literatuur en cultuur van de PhD-school Literatuur en Cultuur. Sinds 2021 is hij directeur van het Onderzoekscentrum Internationale Migratie, hij is lid en was tussen 2006 en 2009 voorzitter van Comenius (Vereniging voor Neerlandistiek in Centraal-Europa), hij is ook lid van de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek, de Maatschappij van Nederlandse Letterkunde, van de bestuursraad van de Internationale Vereniging van Hungarologie en van het F. Springer-Genootschap. Voor het aanstellen van het CEEPUS-netwerk verkreeg hij twee keer een ministeriële onderscheiding. Hij is hoofdredacteur van het tijdschrift *Acta Neerlandica*, Bijdragen tot Neerlandistiek, lid van de redactieraad van het tijdschrift *Debreceni Szemle* [Debrecense Revue] en van *Roczniki Humanistyczne* aan de Johannes Paulus II. Katholieke Universiteit te Lublin.

Zijn onderzoeksonderwerp is de Nederlandse en Duitse koloniale literatuur. Hij schreef en redigeerde meerdere boeken over Hongaarse reizigers, die in het begin van de 20^{ste} eeuw in Sumatra werkzaam waren: *Szumátrától az orosz frontig. Radnai István első világháborús naplója* [Van Sumatra naar het Russische front. Het dagboek van István Radnai geschreven tijdens de Eerste Wereldoorlog]; *A lehetetlenek országa. Székely László szumátrai elbeszélései* [Het land van onmogelijkheden. Verhalen van László Székely over Sumatra]; László Székely en István Radnai: Dit altijd alleen zijn. Verhalen over het leven van planters en koelies in Deli, 1914–1930. Hij schreef een boek over de Hongaars-Nederlandse protestantse betrekkingen: *Michiel de Ruyter. Fejezetek a holland-magyar református kapcsolatok történetéből* [Michiel de Ruyter – hoofdstukken uit de geschiedenis van Nederlands-Hongaarse betrekkingen]. Hij redigeerde samen met

professor István Bitskey een boek over de Hongaarse betrekkingen van admiraal Michiel de Ruyter (*Michiel de Ruyter és Magyarország* [Michiel de Ruyter en Hongarije]). Zijn nieuwste onderzoeksonderwerp is de geschiedenis van de kindertreinen, de kinderreddingsactie, die na de Eerste Wereldoorlog werd gestart. Naast taalrijke artikelen over dit onderwerp was hij samen met Maarten J. Aalders en Orsolya Réthelyi mederedacteur van de Hongaars- en Nederlandstalige boeken: *A gyermekvonatok: Élő híd Magyarországra, Hollandia és Belgium között az első világháború után* en *De Hongaarse kindertreinen: Een levende brug tussen Hongarije, Nederland en België na de Eerste Wereldoorlog*. Samen met Judit Gera, Orsolya Réthelyi en Anikó Daróczi schreef hij een Hongaarstalig boek over de geschiedenis van de Nederlandstalige literatuur: *A holland nyelvű irodalom története*.

Gábor Pusztai hield sinds het begin van zijn wetenschappelijke carrière taalrijke lezingen op nationale en internationale conferenties van Den Haag tot Jakarta. Hij was gastdocent in Amsterdam, Leiden, Wrocław, Olomouc, Wenen, Belgrado en Zagreb. Hij organiseerde een aantal Hongaarse en internationale conferenties.

Wij, de medewerkers van de vakgroep kennen hem als een ambitieuze collega, die altijd open staat voor een goed gesprek en voor leuke grappen. Wij feliciteren Gábor van harte met zijn onderscheidingen.